

Decyzja

Prezydium KK

nr 4/20

ws. opinii o projekcie ustawy o szczególnych rozwiązaniach
służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2020

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” przedstawia opinię do projektu ustawy o rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2020 zwanym dalej projektem.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” pozytywnie opiniuje decyzję rządu w zakresie odmrożenia podstawy odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych, który będzie w 2020 roku odnosił się do przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w drugim półroczu 2018 ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Proponowane rozwiązanie jest zgodne z postulatami NSZZ „Solidarność”, który podkreśla, że wieloletnie zamrażanie podstawy odpisu miało niekorzystny wpływ na możliwości pomocowe z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Prezydium KK NSZZ „Solidarność” wyraża nadzieję, że w kolejnych latach nastąpi całkowite odmrożenie podstawy odpisu i pełna realizacja ustawy o Zakładowym Funduszu Świadczeń Socjalnych.

Na negatywną ocenę zasługuje brak konsultacji projektu ze strony rządu z partnerami społecznymi zgodnie z ustawą z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych oraz ustawą z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego.

Prezydium KK wskazuje na trwające od wielu lat, niedopuszczalne praktyki sięgania do środków Funduszu Pracy niezgodnie z jego przeznaczeniem oraz, a także - sprzeczne z celami ustawowymi - wydatkowanie środków z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Ponadto NSZZ „Solidarność” zgłasza następujące uwagi szczegółowe.

1. Zawarte w artykułach 7, 8, 40, 42 rozwiązania przewidują dalsze obciążanie Funduszu Pracy kosztami szkoleń lekarzy oraz lekarzy dentyków i pielęgniarek, a ponadto specjalizacją pielęgniarek i położnych – w łącznej kwocie 2.243,053 mln zł,

co jest sprzeczne z celami, dla których Fundusz Pracy został powołany. Ponadto jako dysponenta Funduszu w powyższym zakresie ustanowiono Ministra Zdrowia, który zgodnie z podziałem kompetencji nie realizuje zadań w zakresie aktywizacji osób bezrobotnych. Dysponentem Funduszu Pracy powinien być w pełnym zakresie Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

Natomiast art. 9 przewiduje, że w roku 2020 ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych będą pokrywane koszty refundacji wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom zatrudnionym na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego oraz składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń – w łącznej kwocie 310 mln zł, co jest niezgodne z celem, dla którego fundusz ten został powołany, a mianowicie ochrony roszczeń pracowniczych w razie niemożności ich zaspokojenia z powodu niewypłacalności pracodawcy. W uzasadnieniu projektu ustawy nie wskazano merytorycznych podstaw finansowania ww. szkoleń z Funduszu Pracy oraz wynagrodzeń z FGŚP. Podkreślono, iż finansowanie to odbywało się w latach ubiegłych, zatem konieczne jest jego przedłużenie w roku kolejnym, co zdaniem Prezydium Komisji Krajowej NSZZ “Solidarność” jest niedopuszczalne.

2. W art. 32 projektu zaplanowano finansowanie leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia oraz wyrobów medycznych dla świadczeniobiorców po 75 r.ż. ze środków finansowych NFZ, co zważywszy na zaplanowane w tym zakresie koszty ponad 800 mln zł spowoduje konieczność zmniejszenia wydatków NFZ na pozostałe świadczenia zdrowotne. Stanowi to kontynuację praktyki przenoszenia kolejnych wydatków budżetu państwa w koszty NFZ w szczególności realizowane przez resort zdrowia poprzez przeniesienie finansowania części tzw. świadczeń kosztochłonnych do kosztów NFZ. Prezydium wskazuje także na niedostateczną skalę zaangażowania budżetu państwa w postaci kwoty 327 mln. zł określonej w art. 47 projektu, który ustanawia limit finansowania z budżetu państwa w szczególności osób nieposiadających ubezpieczenia zdrowotnego.
3. Projektodawca w ustępie 2 art 36 odstępuje od zasady uzyskiwania opinii Sejmu oraz RM co do celu przeznaczenia środków zablokowanych na podstawie art. 177 ustawy o finansach publicznych. Prezydium Komisji Krajowej jest przeciwne pozostawieniu poza kontrolą sposobu przeznaczania publicznych środków, biorąc pod uwagę, że takie przypadki są coraz częstsze (ostatnio przy okazji zmian w ustawie o Solidarnościowym Funduszu Wsparcia Osób Niepełnosprawnych).

4. Warto zwrócić uwagę, że planowane jest przekazanie w zarządzenie Funduszu Rezerwy Demograficznej Polskiemu Funduszowi Rozwoju, co może podnieść ryzyko zarządzania środkami funduszu i rodzi obawy o realizację celów ustawowych określonych w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych.

Gdańsk, 15 stycznia 2020 r.

Prezydium KK

NSZZ „Solidarność”

SEKRETARZ
KK NSZZ „Solidarność”

Ewa Zydorek